

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Svk/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200169
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3021200169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudkyne JUDr. Anity Filovej a sudcu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD. v právnej veci žalobcov: 1) G. E., narodený XX. Q. XXXX, U. č. XXX, XXX XX U., 2) N. U., narodený X. G. XXXX, F. X, XXX XX Q. J. Q. T., 3) Z. J., narodený XX. H. XXXX, U. č. XXX, XXX XX U., 4) Poľovnícka spoločnosť Váh, Stredánská 2661/45, 955 01 Topoľčany, IČO: 52 125 891, spoločne právne zastúpení advokátom: JUDr. Norbert Horváth, Slnečná 592/2, 924 01 Galanta, IČO: 30 958 300, proti žalovanému: Okresný úrad Nové Mesto nad Váhom, pozemkový a lesný odbor, Hviezdoslavova 36, Nové Mesto nad Váhom, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OÚ-NM-PLO-2021/000478-017 zo dňa 21. mája 2021, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13 S 54/2021-84 zo dňa 12. januára 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky návrh žalovaného na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a.
- II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13 S 54/2021-84 zo dňa 12. januára 2022 zrušuje a vec vracia Správnemu súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 15. marca 2019 bola žalovanému doručená žiadosť žalobcov 1) a 2) o zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru Brunovce č. 1/2019 zo dňa 15. marca 2019 (ďalej len „Zmluva“). Opatrením č. OU-NM-PLO-2019/004525-5 zo dňa 30. mája 2019 žalovaný Zmluvu nezaevidoval z dôvodu, že na užívanie poľovného revíru bola už zaevidovaná iná zmluva.
2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „správny súd“) rozsudkom vo veci sp. zn. 11 S 110/2019 zo dňa 29. septembra 2020 zrušil opatrenie žalovaného o nezaevidovaní Zmluvy a uložil mu v ďalšom konaní náležite posúdiť splnenie zákonných podmienok pre evidenciu Zmluvy.
3. V ďalšom procesnom postupe žalovaný doručil právnomu zástupcovi žiadateľov oznámenie o zistených nedostatkoch s možnosťou vyjadriť sa k nim (č. OU-NM-PLO-2021/000478-013 zo dňa 3. februára 2021). Žalovaný identifikoval možné nedostatky v (i) procese zvolania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Brunovce zo dňa 4. marca 2019, (ii) priebehu zhromaždenia vlastníkov dňa 14. marca 2019 a (iii) samotnej Zmluve zo dňa 15. marca 2019.
4. K nedostatkom týkajúcim sa procesu zvolania zhromaždenia vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri Brunovce žalovaný uviedol, že na verejných vyhláškach o zverejnení pozvánok v dotknutých obciach nie je uvedený dátum ich zvesenia. Rovnako spochybnil tiež to, že zvolávateľ zhromaždenia vlastníkov (pán R. U., zastupujúci pomernú časť vlastníkov poľovných pozemkov v danom revíri) disponoval splnomocnením potrebnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov počítanej z celkovej výmery uznaného poľovného revíru Brunovce. Túto pochybnosť žalovaný odôvodnil tým, že na

predložených fotokópiách plnomocnení pre pána R. U. sa nachádzalo 16 vlastníkov, ktorí udelili plnomocnenstvo po dátume zvolania zhromaždenia a ďalších 67 vlastníkov vôbec neuviedlo dátum splnomocnenia. Tiež plnomocnenstvá udelené dvoma poľnohospodárskymi podnikmi Poľnohospodárske družstvo Čachtice a Poľnohospodárske družstvo Hôrka nad Váhom, podpísané jednou osobou, boli spochybnené, keďže v zmysle štatútov týchto organizácií sa vyžaduje podpis predsedu plus podpis ešte jedného oprávneného zástupcu organizácie. Ani plnomocnenstvo spoločnosti Donnau Tradimmo s.r.o. nebolo udelené v zmysle zásad konania v mene tejto spoločnosti uvedených v obchodnom registri. Nakoniec plnomocnenstvá udelené obcami Potvorice, Čachtice a Brunovce sú podpísané len starostami, pritom podľa názoru žalovaného mali byť podľa § 11 ods. 4 písm. a) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon o obecnom zriadení“) prerokované aj obecným zastupiteľstvom, čo nebolo preukázané.

5. Vyššie uvedené zistenia žalovaného viedli k pomenovaniu pochybnosti, že 89 vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Brunovce platne a účinne nespĺnocočnilo pána R. U. na zvolanie zhromaždenia vlastníkov podľa § 5 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“). Ten teda disponoval len splnomocnením 26,237 % časti vlastníkov, čo je menej ako zákonom požadovaná 1/3 vlastníkov (v danom poľovnom revíri 33,33 % vlastníkov) na zvolanie zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov.

6. Žalobcovia podaním zo dňa 21. februára 2021 v reakcii na výzvu žalovaného tomuto predložili kópie verejných vyhlášok, prostredníctvom ktorých bola doručovaná pozvánka na sporné zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov s potvrdeným dátumom zvesenia.

7. K sporným splnomocneniam žalobcovia uviedli, že 16 vlastníkov poľovných pozemkov naozaj udelilo plnomocnenstvo na zastupovanie pánovi R. U. po zvolaní zhromaždenia. Čo sa týka absencie dátumu na splnomocnení zo strany ďalších 67 vlastníkov poľovných pozemkov v rámci poľovného revíru Brunovce, predložil žalobca čestné vyhlásenia 66 z 67 sporných vlastníkov, že predmetné splnomocnenia udelili pánovi R. U. pred zvolaním zhromaždenia vlastníkov, teda pred 4. marcom 2019. Rovnako uviedli, že konvalidujú vady na plnomocnenstvách poľnohospodárskych družstiev a spoločnosti DONAU TRADIMMO, s.r.o. predložením čestných vyhlásení týchto subjektov, v ktorých deklarovali (napriek zisteným vadám v podpisoch) svoj záujem ohľadom splnomocnenia na zvolanie a zastupovanie pánom R. U. na spornom zhromaždení vlastníkov.

8. S názorom žalovaného ohľadom väd splnomocnení obcí Potvorice, Čachtice a Brunovce sa žalobcovia nestotožnili, poukázali na účel zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a § 11 ods. 4 písm. a) zákona o obecnom zriadení. Zdôraznili krátkosť lehoty na zvolanie zhromaždenia vlastníkov a aj lehoty na účasť na zhromaždení vlastníkov. Tieto lehoty neumožňujú zvolať obecné zastupiteľstvo, preto je podľa nich pochopiteľné, že v predmetnej veci obec zastúpil starosta. Súčasne dali do pozornosti, že výmera poľovných pozemkov vo vlastníctve dotknutých obcí je s prihliadnutím na celkovú výmeru poľovného revíru Brunovce a pomer hlasov, ktorými boli prijaté jednotlivé rozhodnutia na zhromaždení vlastníkov, zanedbateľná.

9. Nad rámec žiadosti predložili žalobcovia plnomocnenstvo udelené pánovi R. U. zo strany Rímskokatolíckej cirkvi - farnosť Považany zo dňa 18. októbra 2018, ktoré bolo predmetnou farnosťou odvolané dňa 7. marca 2019, čo bolo pánovi R. U. oznámené doručením dňa 9. marca 2019. V čase zvolania zhromaždenia (dňa 4. marca 2019) tak podľa žalobcov pán R. U. disponoval mandátom na zastupovanie predmetnej farnosti. Táto pritom zastupuje výmeru prevyšujúcu výmeru 16 vlastníkov poľovných pozemkov, ktorí mali udeliť splnomocnenia v čase až po zvolaní zhromaždenia vlastníkov.

10. Listom č. OU-NM-PLO-2021/000478-017 zo dňa 21. mája 2021 (ďalej len „napadnuté opatrenie“ alebo „opatrenie žalovaného“) žalovaný oznámil žalobcom nezaevidovanie Zmluvy. V odôvodnení opatrenia uviedol, že hlavným dôvodom vydania opatrenia bola skutočnosť, že celkovo 89 vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Brunovce, ktorých výmera predstavuje 119,92 ha, nespĺnocočnila pána R. U. na zvolanie zhromaždenia vlastníkov k 4. marcu 2019 (dátum, keď bolo pánom U. zhromaždenie zvolané). V deň zvolania zhromaždenia vlastníkov pán R. U. disponoval splnomocneniami konať v mene vlastníkov pozemkov s výmerou 398,152 ha, čo predstavuje 26,237 % vlastníkov poľovných pozemkov počítanej z celkovej výmery uznaného poľovného revíru Brunovce. Predmetný poľovný revír má výmeru 1517,43 ha, z toho zákonom požadovaná 1/3 výmery činí 505,85 ha - 33,33 %. Bolo teda zistené porušenie § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve, v dôsledku čoho nemohol žalovaný prihliadať na aktivity vykonané na spornom zhromaždení vlastníkov (schválenie splnomocnení k podpisu Zmluvy a podpísanie Zmluvy). Žalobcovia teda nepostupovali podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve a Zmluvu nepodpísali vlastníci spoločného revíru Brunovce vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery tohto poľovného revíru.

11. K dodatočne predloženým podkladom žalobcov žalovaný uviedol, že títo sa dodatočne (cca po dvoch rokoch) snažili odstrániť nedostatky, ktorých sa sami v období od októbra 2018 do 4. marca 2019 dopustili. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 SŽk 15/2017 zo dňa 21. marca 2018 a konštatoval, že právny úkon vlastníka (splnomocnenie v časti jeho rozsahu a dňa udelenia) mal byť perfektný z hľadiska hmotnoprávnych podmienok k 4. marca 2019 a nie k 26. februáru 2021. Preto na dodatočné konvalidácie žalovaný neprihliadal.

12. Ďalšie zistené nedostatky nepovažoval žalovaný, s ohľadom na zistenú a vyššie popísanú vadu, za rozhodujúce.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

13. Žalobcovia podali proti opatreniu žalovaného správnu žalobu, ktorou žiadali správny súd, aby zrušil opatrenie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. V správnej žalobe namietali nepreskúmateľnosť opatrenia žalovaného, keď z tohto nie je zrejmé, aké konkrétne vady 89 splnomocnení, udelených pánovi R. U. na zvolanie zhromaždenia vlastníkov (dňa 4. marca 2019), žalovaný vyčíta žalobcom. Uviedli, že napadnuté opatrenie je vo svojej podstate replikou na vyjadrenie žalobcov v konaní, pričom výpočet sporných väd sa nachádzal len v liste, ktorým žalovaný upozornil žalobcov na zistené vady a umožnil im vyjadriť sa.

15. K výhradám týkajúcim sa splnomocnení žalobcovia uviedli, že:

- pri absencii dátumu na splnomocnení žalobcovia predložením čestných vyhlásení 66 z 67 vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri Brunovce preukázali, že tieto boli udelené pred zvolaním sporného zhromaždenia,

- uznávajú, že ďalších 16 vlastníkov udelilo splnomocnenie na zvolanie zhromaždenia pánovi R. U. až po dátume jeho zvolania, dodatočne však predložili splnomocnenie pre pána R. U. od Rímskokatolíckej cirkvi - farnosť Považany, ktoré bolo platné v čase zvolania zhromaždenia vlastníkov a oprávňovalo pána U. zastupovať aj túto farnosť. Z hľadiska výmery ide pritom o subjekt, ktorý prevyšuje vlastníctvom sporných 16 splnomocniteľov,

- vady splnomocnení od poľnohospodárskych družstiev Čachtice a Hôrka nad Váhom, ako aj vady splnomocnenia DONAU TRADIMMO, s.r.o. žalobcovia dodatočne konvalidovali predložením čestných vyhlásení týchto spoločností, že predmetné splnomocnenia, napriek ich vadám, reflektujú vôľu splnomocniteľov,

- vady splnomocnení od obcí Potvorice, Čachtice a Brunovce považovali žalobcovia za irelevantné, keďže ide o vlastníkov so zanedbateľnou výmerou a navyše postup, keď splnomocnenia boli podpísané len starostami, považujú žalobcovia za zákonný.

16. Podľa názoru žalobcov žalovaným zistené nedostatky, týkajúce sa zvolania sporného zhromaždenia vlastníkov, nemožno považovať za nedostatky, ktoré nemožno dodatočne konvalidovať. Udelenie splnomocnenia aj v kontexte dodatočných deklarácií považujú žalobcovia za nesporné. Doplnenie dátumov zvesenia pozvánok z úradných tabulí obcí bolo tiež žalobcami doložené.

17. Žalobcovia poukázali na § 23 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), podľa ktorého zastúpenie vzniká na základe dohody o plnomocenstve a podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka za účelom zastúpenia pri právnom úkone udeliť splnomocniteľ splnomocnencovi plnomocenstvo. Keďže je plnomocenstvo právny úkonom, je potrebné ho podľa názoru žalobcov vykladať v súlade s § 35 ods. 2 a § 37 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Je teda potrebné prihliadať na vôľu subjektu vykonávajúceho právny úkon a chyby v písaní a počítaní takýto právny úkon nemôžu zneplatniť, ak je jeho význam nepochybný.

18. Podľa názoru žalobcov títo v konaní preukázali, že v predmetnej veci nedošlo k porušeniu § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve, navyše § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve ani nepredpokladá skúmanie dodržiavania § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve.

19. Žalobcovia sa vyjadrili a namietli aj ďalšie čiastkové závery žalovaného, ktoré sa týkali formálnych nedostatkov Zmluvy či priebehu zhromaždenia.

20. Žalovaný vo svojom vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že v predmetnej veci došlo k situácii, keď boli žalovanému doručené krátko po sebe dve žiadosti o zaevidovanie zmluvy o užívaní k tomu istému poľovnému revíru. Išlo jednak o žiadosť zo dňa 14. marca 2019 v prospech Poľovníckej spoločnosti Sihot' - Považany (Zmluva zo dňa 13. marca 2019) a na druhej strane žiadosť v tejto veci zo dňa 15. marca 2019 v prospech Poľovníckej spoločnosti Váh (Zmluva zo dňa 15. marca 2019). Žalovaný najprv umožnil dotknutým subjektom dohodnúť sa, čo dopadlo neúspešne, a preto následne posudzoval splnenie podmienok pre zaevidovanie jednotlivých zmlúv.

21. Doplnil, že považuje za podozrivé úkony žalobcov, ktorými „konvalidovali“ nedostatky ich právnych úkonov, a to spätne po takmer 2 rokoch od uskutočnenia zhromaždenia vlastníkov a jeho zvolania. Samotnou „konvalidáciou“ podľa názoru žalovaného žalobcovia uznali, že sporné právne úkony boli v čase uskutočnenia neplatné. Prípadnú konvalidáciu zistených vád považuje žalovaný za neprípustnú.

22. Správny súd rozsudkom č. k. 13 S 54/2021-84 zo dňa 12. januára 2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zrušil opatrenie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

23. Správny súd konštatoval, že hlavným/jediným dôvodom nezaevidovania Zmluvy bol názor žalovaného, že zvolávateľ zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, pán R. U., nedisponoval alebo nebol splnomocnený na zastupovanie vlastníckimi vlastniami 1/3 poľovných pozemkov na zvolanie zhromaždenia vlastníkov. Správny súd uviedol, že právne vzťahy týkajúce sa poľovníctva majú zmiešanú verejno-súkromnoprávnu povahu. Medzi právne vzťahy súkromnoprávnej povahy, podľa názoru správneho súdu, patria pomery týkajúce sa zvolania a priebehu zhromaždenia podľa § 5 zákona o poľovníctve. Tieto vzťahy odzrkadľujú fungovanie a spoluprácu vlastníkov poľovných pozemkov. Posudzovanie zhody konania týchto vlastníkov s právnymi predpismi patrí do právomoci civilných súdov a nie do právomoci žalovaného ako správneho orgánu. Žalovaný pri skúmaní okolností týkajúcich sa zvolania zhromaždenia vlastníkov tak podľa správneho súdu prekročil svoju právomoc danú § 16 zákona o poľovníctve, ktorý vymedzuje otázky verejného záujmu, ktoré správny orgán pri evidenčnom úkone skúma a hodnotí. Z § 16 zákona o poľovníctve pritom explicitne nevyplýva, že by mal správny orgán skúmať zákonnosť zvolania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. V tejto časti preto žalovaný podľa názoru správneho súdu zaťažil svoje opatrenie vadou nesprávneho právneho posúdenia a tým aj vadou nezákonnosti.

24. Správny súd uznal tiež námietku žalobcov týkajúcu sa nepreskúmateľnosti opatrenia žalovaného. Z administratívneho spisu, ako aj z postoja žalovaného, mal správny súd za preukázané, že otázky rozhodné pre prijatie opatrenia žalovaného boli z podstatnej časti riešené a definované v jeho liste zo dňa 3. februára 2019 a sčasti v opatrení žalovaného. Predmetom prieskumu je pritom len opatrenie žalovaného, ktoré je výsledkom rozhodovacej činnosti žalovaného, a ktorým sa završuje proces evidencie Zmluvy. Žalovaný mal preto definovať a riešiť všetky sporné otázky priamo vo svojom opatrení, nie len formou odkazu na predchádzajúce vyjadrenie. Opatrenie žalovaného bolo z tohto dôvodu podľa správneho súdu nepreskúmateľné.

25. Obiter dictum správny súd uviedol, že sa nestotožnil s právnym názorom žalovaného týkajúcim sa oprávnenia Slovenského vodohospodárskeho podniku š.p. zastupovať, spravovať 66,84 ha poľovných pozemkov vo vlastníctve Slovenskej republiky. Podľa § 48 ods. 1 v spojení s § 43 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „vodný zákon“) je totiž predmetný subjekt správcom nielen vodného toku, ktorým sa myslí vodný útvar tečúcej povrchovej vody tzv. vodná masa, ale aj pozemku korýt, ktorým treba s odkazom na § 120 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 9 písm. h) zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) rozumieť pozemok - vodnú plochu ako samostatný predmet vlastníckeho práva. Keďže správa vodných tokov a vodných plôch zahŕňa starostlivosť o nich v najširšom slova zmysle, prináleží Slovenskému vodohospodárskemu podniku š.p. aj právo zastupovať Slovenskú republiku ako vlastníka vodných plôch, a to aj pri rozhodovaní o výkone poľovníctva na sporných pozemkoch. Ak sa teda berie do úvahy oprávnenie zvolávateľa pána R. U. zastupovať vlastníkov vlastníckich 26,237 % výmery poľovného revíru, po pripočítaní 21,189 % na strane Slovenského pozemkového fondu a 4,393 % na strane Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p., by bolo možné prijať záver, že na zhromaždení vlastníkov sa zúčastnili vlastníci 51,819 % poľovných pozemkov z celkovej výmery poľovného revíru Brunovce. Všetci pritom zahlasovali za uzatvorenie zmluvy o užívaní poľovného revíru s Poľovníckou spoločnosťou Váh.

III.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

26. Proti rozsudku správneho súdu podal žalovaný - sťažovateľ kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. h) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a navrhol, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

27. Sťažovateľ poukázal na právny názor správneho súdu, podľa ktorého mal prekročiť svoju právomoc vychádzajúcu z § 16 zákona o poľovníctve, ak skúmal otázku zákonnosti zvolania zhromaždenia vlastníkov poľovníckych pozemkov, ktorého výsledkom bolo uzatvorenie Zmluvy. Podľa názoru sťažovateľa je tento názor správneho súdu odchylením sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu reprezentovanej rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžk 33/2017 zo

dňa 8. augusta 2019, sp. zn. 10 Sžk 11/2018 zo dňa 28. februára 2019, sp. zn. 4 Sžk 5/2019 zo dňa 2. júla 2020 a sp. zn. 5 Sžk 1/2018 zo dňa 28. marca 2019.

28. Podľa názoru sťažovateľa je z ustálenej rozhodovacej činnosti kasačného súdu možné vyvodiť, že zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru je individuálnym správnym aktom (opatrením) s deklaratórnymi účinkami. Podmienky evidencie stanovuje zákon, pričom prvou podmienkou je, že zmluvu musia podpísať vlastníci spoločného revíru vlastiaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve). Splnenie zákonnej podmienky musí byť preukázané v čase uzatvárania zmluvy a následne je preverované správnym orgánom v procese evidencie. Pokiaľ vlastníci nepodpíšu zmluvu osobne, je potrebné relevantným dokladom (t. j. splnomocnením) preukázať, kto za konkrétneho vlastníka koná a v akom rozsahu, kedy plná moc bola udelená a pod. (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžk 33/2017 zo dňa 8. augusta 2018 a sp. zn. 10 Sžk 11/2018 zo dňa 28. februára 2019).

29. Je úlohou správneho orgánu zhromaždiť podklady, z ktorých vyplynie, či boli zákonné podmienky pre evidenciu zmluvy splnené. Notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov nenahrádza prieskumnú činnosť správneho orgánu, či podmienky na evidenciu zmluvy boli dodržané (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžk 5/2019 zo dňa 2. júla 2020 a sp. zn. 5 Sžk 1/2018 zo dňa 28. marca 2019). Správny orgán skúma nielen hmotnoprávne, ale aj procesnoprávne podmienky podľa zákona o poľovníctve, pokiaľ ide o uzatváranie príslušných zmlúv (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžk 1/2018 zo dňa 28. marca 2019).

30. Sťažovateľ tiež upozornil, že aj správny súd v zrušujúcom rozsudku č. k. 11 S 110/2019-72 zo dňa 29. septembra 2020 upozornil žalovaného na to, že má povinnosť skúmať, či Zmluvu uzatvorili vlastníci poľovných pozemkov, vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru resp. prostredníctvom zástupcov, ktorí boli splnomocnení na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve. Takto sťažovateľ v predmetnej veci aj postupoval.

31. Ak má teda sťažovateľ pochybnosti o zákonnosti zvolaného zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov a preukáže ich nedostatočným počtom jednej tretiny vlastníkov, ktorí sú oprávnení zvolať zhromaždenie postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve, nie je dodržaná zásada zákonnosti podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) vo vzťahu k splneniu podmienok na zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru a taktiež zásada materiálnej pravdy. Správny orgán nemôže ignorovať skutočnosť, že zhromaždenie vlastníkov nebolo riadne zvolané, teda bolo zvolané v rozpore s § 5 zákona o poľovníctve. Na toto zvolanie nadväzujú ďalšie právne kroky, vrátane prijatia príslušných uznesení na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, odsúhlasenia užívania poľovného revíru a uzavretia zmluvy. Sťažovateľ pritom v predmetnej veci zistil, že neboli splnené podmienky pre zvolanie sporného zhromaždenia vlastníkov.

32. V druhom smere sťažovateľ namieta nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom v rozsahu tvrdenej nepreskúmateľnosti opatrenia žalovaného. Hoci sa v opatrení sťažovateľ odvoláva na svoje predchádzajúce vyjadrenie, zároveň je v ňom uvedený hlavný dôvod vydania opatrenia, že celkovo 89 vlastníkov nespĺnomocnilo pána Pavla Bohovica na zvolanie zhromaždenia vlastníkov. Takýto rozsah odôvodnenia považuje sťažovateľ za postačujúci. Odvolávky sťažovateľa na predchádzajúce podania v konaní boli vykonané z dôvodu hospodárnosti, keďže tento nechcel opakovať úvahy, ktoré už bližšie uviedol vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Poukázal tiež na fakt, že opatrenie, o aké ide v tejto veci, nemá predpísanú a pevne stanovenú formu, resp. náležitosti tak, ako je to v prípade rozhodnutia.

33. Sťažovateľ tiež požiadal o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

34. Žalobcovia vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedli, že ani z jedného zo sťažovateľom uvedených rozhodnutí nevyplýva jeho povinnosť a ani možnosť skúmať splnenie podmienky zvolania zhromaždenia podľa § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve. Poukázali tiež na skutočnosť, že podľa § 17 ods. 1 písm. e) zákona o poľovníctve v spojení s poznámkou pod čiarou je jednou z možností zániku zmluvy o užívaní poľovného revíru rozhodnutie súdu s odkazom na § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Keďže nie je daná ustálená rozhodovacia činnosť potvrdzujúca názor sťažovateľa, nemôže byť daný ani dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP. Žalobcovia tiež, v súlade s názorom správneho súdu, považujú opatrenie žalovaného za nepreskúmateľné a žiadajú zamietnuť návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

35. Vo vzťahu ku kasačnému konaniu žalobcovia navrhujú, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol.

36. Po predložení veci kasačnému súdu bola táto pridelená do senátu 3 S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v zložení JUDr. Katarína Benczová, Mgr. Kristína Babiaková a JUDr.

Zuzana Šabová, PhD., pričom Mgr. Kristína Babiaková bola určená ako sudkyňa spravodajkyňa. Počas kasačného konania nadobudol účinnosť rozvrh práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 v znení opatrenia č. 5 (ďalej len „rozvrh práce“). Podľa § 27a písm. A štvrtej časti rozvrhu práce v znení účinnom od 1. júna 2023 bola predmetná vec prerozdelená do senátu 8 S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku.

IV.

Posúdenie kasačného súdu

37. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

38. Kasačný súd bol sťažovateľom v podstatnom vyzvaný, aby posúdil:

- či sa správny súd odklonil od ustálenej rozhodovacej činnosti kasačného súdu ak dospel k názoru, že sťažovateľ/žalovaný nemá právomoc/nie je oprávnený v konaní o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve skúmať otázku zákonnosti zvolania zhromaždenia vlastníkov poľovného revíru podľa § 5 zákona o poľovníctve,
- či je opatrenie žalovaného/sťažovateľa nepreskúmateľné, pokiaľ obsahuje len všeobecný dôvod, prečo nezaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru, ktorý je bližšie upresnený v ďalších vyjadreniach žalovaného/sťažovateľa v administratívnom spise.

IV.A

K právomoci správneho orgánu skúmať otázky zákonnosti zvolania zhromaždenia

39. Podľa 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve:

- 1) Evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.
- 2) Okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

40. Podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve:

- 1) O využití práva poľovníctva v poľovnom revíri (ďalej len „užívanie poľovného revíru“) rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5.
- 2) Vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru.

41. Podľa § 5 ods. 1 až 7 zákona o poľovníctve:

- 1) Vlastníci poľovných pozemkov rozhodujú o podaní žiadosti o uznanie poľovného revíru na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej len „zhromaždenie“).
- 2) Na zhromaždení práva vlastníka vykonáva orgán alebo organizácia podľa osobitných predpisov.
- 3) Zhromaždenie zvoláva zástupca najmenej jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej len „zvolávateľ“) počítanej z výmery pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru písomnou pozvánkou alebo verejnou vyhláškou, ktorá musí byť zverejnená vo všetkých dotknutých obciach obvyklým spôsobom najmenej 5 pracovných dní pred konaním zhromaždenia.
- 4) Zhromaždenie je uznášaniaschopné, ak je prítomná najmenej nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov počítaná z výmery pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru. Zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou počítanou z výmery všetkých poľovných pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru.
- 5) Prítomní vlastníci poľovných pozemkov sa zapisujú do listiny prítomných, ktorá obsahuje názov a sídlo právnickej osoby, alebo meno, priezvisko a bydlisko fyzickej osoby, ktorá je vlastníkom poľovných pozemkov, výmeru poľovných pozemkov pripadajúcich jednotlivým osobám a podiel výmery vlastnených poľovných pozemkov k navrhovanej výmere poľovného revíru. Zvolávateľ zabezpečuje a overuje zápis do listiny prítomných. Priebeh zhromaždenia sa osvedčuje notárskou zápisnicou, ktorej prílohou je listina prítomných.

6) Na zhromaždení má hlas vlastníka poľovného pozemku váhu podielu na výmere vlastnených poľovných pozemkov k navrhovanej výmere poľovného revíru.

7) Zhromaždenie si zvolí ním určený počet splnomocnencov, ktorým určí rozsah zastupovania vlastníkov poľovných pozemkov podľa tohto zákona.

42. V súvislosti s nastolenou otázkou kasačný súd konštatuje, že správny súd v podstatnom založil svoje rozhodnutie na názore, že správny orgán v konaní o videnciu zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve nemá právomoc skúmať otázku zákonnosti zvolania zhromaždenia vlastníkov poľovného revíru podľa § 5 zákona o poľovníctve. Sťažovateľ kontruje, že tento názor je v rozpore s ustálenou rozhodovacou činnosťou kasačného súdu reprezentovanou rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžk 33/2017 zo dňa 8. augusta 2019, sp. zn. 10 Sžk 11/2018 zo dňa 28. februára 2019, sp. zn. 4 Sžk 5/2019 zo dňa 2. júla 2020 a sp. zn. 5 Sžk 1/2018 zo dňa 28. marca 2019.

43. V súvislosti s predmetným sťažnostným bodom dáva kasačný súd do pozornosti, že vo svojej rozhodovacej činnosti už uviedol, že za ustálenú rozhodovaciu činnosť kasačného súdu možno považovať judikatúrnu prax založenú, okrem rozhodnutí veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky či rozhodnutí publikovaných v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, aj na bežných rozhodnutiach kasačného súdu, pokiaľ názor vyjadrený v týchto rozhodnutiach bol opakovaný a reflektovaný ďalšou rozhodovacou činnosťou. V súlade s princípom kompetenčnej continuity je za ustálenú rozhodovaciu činnosť možné považovať aj judikatúrnu prax založenú na rozhodnutiach správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri reflektovaní rovnakých požiadaviek na kvalitu - teda založenú rozhodnutiami veľkého senátu, zbierkovými rozhodnutiami alebo opakovanosťou názorov obsiahnutých v bežných rozhodnutiach (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžfk 45/2020 zo dňa 24. novembra 2021, body 19 až 25).

44. Preskúmajúc napadnutý rozsudok správneho súdu kasačný súd potvrdzuje úvahu správneho súdu, že rozhodovanie vlastníkov o užívaní poľovného revíru má svoj súkromnoprávny ako aj verejnoprávny prvok. Súkromnoprávny prvok predstavuje uskutočnenie zhromaždenia vlastníkov, v rámci ktorého dochádza k rozhodnutiu o postúpení užívania (§ 5 a § 13 zákona o poľovníctve) a verejnoprávny prvok predstavuje evidencia zmluvy o užívaní poľovného revíru (§ 16 zákona o poľovníctve). Tieto prvky sa však vzájomne prelínajú a nemožno ich v dôsledku právnej úpravy oddeliť. (Ne)Zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve pritom predstavuje individuálny správny akt s deklaratórnymi účinkami, ktorý je na účely súdneho prieskumu potrebné považovať za opatrenie podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP.

45. Hoci (ne)zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru má charakter evidenčného úkonu (predmetná zmluva teda nepodlieha schváleniu správnym orgánom), zákon tento úkon správneho orgánu podmieňuje splnením viacerých podmienok. Základnou zákonnou podmienkou, vyjadrenou v § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, je požiadavka, aby zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 13 ods. 1 a nasl. zákona o poľovníctve podpísal subjekt podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve na jednej strane a na druhej strane vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Aby správny orgán vykonal evidenčný úkon musí teda spoľahlivo zistiť splnenie podmienok podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, a súčasne absenciu skutočností podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve.

46. Kasačný súd v tomto kontexte dáva za pravdu sťažovateľovi v tom, že rozhodovacia činnosť kasačného súdu sa ustálila na právnych názoroch vyjadrených v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžk 5/2019 zo dňa 2. júla 2020, body 24 až 30, podľa ktorých:

„26. Proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorého účelom je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je teda špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež korešpondovať a napĺňať ústavný účel zákonnosti vyjadrený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese, v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 Správneho poriadku (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 721/2016-39 z 08.03.2017)

27. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením

vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická, majúca formálny technický charakter. Správny orgán predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu.

28. Okresný úrad je v konaní o evidencii predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru povinný skúmať, či o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhodol vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), či zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzavretá medzi vlastníkom poľovného revíru resp. vlastníkmi spoločného poľovného revíru a oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o poľovníctve, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 14 zákona o poľovníctve) a či ju podpísali vlastníci poľovných pozemkov, vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve) resp. prostredníctvom zástupcov, splnomocnených na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve. V konaní je taktiež potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka konal a v akom rozsahu a kedy bola plná moc udelená. Žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru obsahuje ako povinnú prílohu notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), pričom táto notárska zápisnica musí obsahovať prílohu, ktorou je listina prítomných s náležitosťami uvedenými v § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve. Je úlohou žalovaného ako správneho orgánu zhromaždiť podklady, z ktorých vyplynie, či boli zákonné podmienky pre evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru splnené (pozri napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžo/72/2014 zo 06.10.2015, sp.zn. 3Sžk/15/2017 z 21.03.2018, sp.zn. 7Sžo/66/2016 z 25.04.2018).“

47. K rovnakým záverom možno poukázať aj na rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžk 15/2020 zo dňa 14. septembra 2022, sp. zn. 7 Svk 6/2021 zo dňa 19. decembra 2022, sp. zn. 6 Sžk 34/2020 zo dňa 30. marca 2022, sp. zn. 2 Sžk 21/2019 zo dňa 29. septembra 2021 ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžk 1/2018 zo dňa 28. marca 2019, sp. zn. 2 Sžk 12/2019 zo dňa 30. júna 2021 a iné.

48. K vyššie uvedenej rozhodovacej činnosti kasačný súd už zhrňujúco dodal (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžk 27/2021 zo dňa 31. mája 2023, bod 24):

„Pokiaľ pri evidenčnom úkone správny orgán musí náležite zistiť, či zmluvu o užívaní poľovného revíru podpísali vlastníci najmenej nadpolovičnej väčšiny poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, musí overiť tiež, či sa tak stalo postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 16 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), a teda (i) či sa tak stalo na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov predmetného revíru (§ 5 ods. 1 zákona o poľovníctve), (ii) či toto zhromaždenie bolo náležite zvolané (§ 5 ods. 2 zákona o poľovníctve), (iii) či na zhromaždení vlastníkov rozhodla nadpolovičná väčšina (§ 5 ods. 4, 5 a 6 zákona o poľovníctve) a (iv) či bola zmluva podpísaná splnomocnencami vlastníkov, ktorí boli zvolení na zhromaždení, v určenom rozsahu zastupovania (§ 5 ods. 7 zákona o poľovníctve).“

49. Kasačný súd konštatuje, že skúmanie skutočností vymedzených v bode 48 tohto rozsudku zo strany príslušného správneho orgánu naozaj predstavuje prelínanie súkromnoprávneho a verejnoprávneho aspektu postúpenia užívania poľovného revíru. Neznamená to však, že ak správny orgán v rozsahu určenom § 16 ods. 1 v spojení s § 11 a § 5 zákona o poľovníctve skúmal zvolanie, priebeh a podmienky zhromaždenia vlastníkov, tak si osoboval kompetenciu, ktorá mu nepatrí, práve naopak. Správny orgán, v rámci posúdenia predbežnej otázky podstatnej pre vykonanie evidenčného úkonu, skúma skutočnosti uvedené v § 5 zákona o poľovníctve ako podmienky vykonania evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžk 27/2021 zo dňa 31. mája 2023, bod 28). Neskúma však samotnú platnosť alebo neplatnosť uzatvorenej zmluvy o užívaní poľovného revíru (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžk 21/2019 zo dňa 29. septembra 2021, body 39 až 40).

50. Skúmanie splnenia procesnoprávných podmienok pre uzatvorenie predmetnej zmluvy má v posudzovanom prípade svoje opodstatnenie najmä z hľadiska, že v krátkom časovom období boli uzatvorené dve zmluvy o užívaní poľovného revíru a obe boli predložené na zaevidovanie. V takejto situácii je správny orgán oprávnený skúmať základný predpoklad pre uzatvorenie zmluvy a to, či bolo zhromaždenie zvolané v súlade so zákonom, keďže zmluvu je možné schváliť iba na zhromaždení. Rovnako skúmanie naplnenia podmienky § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve môže mať vplyv na ochranu menšinových vlastníkov, aby sa o zhromaždení vlastníkov mohli dozvedieť, zúčastniť sa ho a aktívne ovplyvniť jeho rozhodnutie.

51. Z vyššie uvedeného možno uzavrieť, že ak správny súd bez ďalšieho dospel k názoru, že sťažovateľ/ žalovaný nemal právomoc v konaní podľa § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve skúmať okolnosti zvolania zhromaždenia vlastníkov podľa § 5 zákona o poľovníctve, rozhodol v rozpore s ustálenou rozhodovacou činnosťou kasačného súdu. V súvislosti s predostretou argumentáciou správneho súdu pritom kasačný súd dodáva, že v tejto nevzhliada také argumenty, pre ktoré by bolo potrebné iniciovať zmenu ustálenej rozhodovacej činnosti kasačného súdu.

52. Pre úplnosť však kasačný súd dodáva, že právomoc sťažovateľa skúmať okolnosti týkajúce sa zvolania zhromaždenia vlastníkov bez ďalšieho neznamena, že zistené okolnosti a potenciálne nezákonnosti procesu zvolania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov sú vždy aj zákonným dôvodom pre odmietnutie evidencie zmluvy o postúpení užívania poľovných pozemkov. Podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve je jednou z podmienok evidencie zmluvy skutočnosť, či zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Správny orgán v konaní o evidenciu zmluvy tak musí vždy hodnotiť, či ním zistené skutočnosti a vady týkajúce sa procesného postupu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 5 zákona o poľovníctve aspoň v potenciálnej rovine môžu spochybníť skutočnú vôľu vlastníkov vlastníacich najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru podpísať zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžk 15/2020 zo dňa 14. septembra 2022, body 44 a 51).

53. V ďalšom konaní preto bude úlohou správneho súdu, aby si zodpovedal v prvom rade otázku, či vady zistené sťažovateľom/žalovaným v rámci jeho zákonnej právomoci, ktoré zarámcoval ako rozhodujúce (nesplnenie podmienky zvolania zhromaždenia vlastníkov podľa § 5 ods. 3 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve) aspoň v potenciálnej rovine spochybňujú splnenie niektorej z podmienok podľa § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve, so zameraním sa na podmienku podpísania zmluvy vlastníckmi spoločného poľovného revíru vlastníckmi najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Ak dospeje k názoru, že tomu tak je, následne bude posudzovať správnosť a zákonnosť zistení žalovaného v kontexte žalobných námietok žalobcov a vysporiada sa aj s otázkou potenciálnej prípustnosti konvalidácie vád predložených plnomocenstiev počas konania o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru.

IV.B

K nepreskúmateľnosti opatrenia žalovaného

54. Ďalším sporným názorom správneho súdu bola nepreskúmateľnosť opatrenia žalovaného. Správny súd vo svojej podstate vyhodnotil opatrenie žalovaného ako nepreskúmateľné, keď v zásade obsahovalo len všeobecné vymedzenie dôvodu pre nezaevidovanie Zmluvy uvedením počtu sporných splnomocnení, súvisiacich výmer poľovných pozemkov v spornom revíri a záveru, že deklarovaný zástupca v čase zvolania zhromaždenia nedisponoval splnomocneniami od potrebnej časti vlastníkov (bod 10 tohto rozsudku). Konkrétne vady jednotlivých sporných splnomocnení (prečo neboli uznané) boli uvedené v predchádzajúcom liste žalovaného č. OU-NM-PLO-2021/000478-013 zo dňa 3. februára 2021 (body 3 až 5 tohto rozsudku), na ktorý vo svojom opatrení žalovaný odkázal. Sťažovateľ sa s týmto názorom nestotožnil.

55. Kasačný súd dáva v súvislosti s nastolenou otázkou do pozornosti, že zákon o poľovníctve v zásade neobsahuje úpravu náležitostí opatrenia o nezaevidovaní zmluvy podľa § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve, ani požiadavku odôvodnenia opatrenia. Na konania o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru sa pritom nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (§ 13 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve). Na druhej strane však kasačný súd už v iných veciach konštatoval, že „vylúčenie pôsobnosti správneho poriadku neznamena priestor pre bezbrehú ľubovôľu orgánu verejnej správy a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre v prípadoch vylúčenia pôsobnosti správneho poriadku a súčasnej neexistencii inej právnej úpravy inklinuje k argumentácii o nevyhnutnej aplikácii právnych princípov, t. j. minimálnych požiadaviek kladených na konania a rozhodnutia orgánov verejnej správy - štandardu všeobecných pravidiel správneho práva. Vzhľadom na skutočnosť, že vo veci rozhodovala verejná vysoká škola t. j. právnická osoba, ktorá zo zákona disponuje oprávnením rozhodovať o právach, a povinnostiach fyzických osôb, nemožno upustiť od vyžadovania aspoň minimálnych požiadaviek kladených na konania a rozhodnutie správnych orgánov vyplývajúcich z Rezolúcie Výboru ministrov Rady Európy (77)31 o ochrane jednotlivca v súvislosti s rozhodnutiami správnych orgánov, z Odporúčania Výboru ministrov Rady Európy Rec (2007)7 o dobrej verejnej správe a z Odporúčania ministrov Rady Európy č. (80)2 o vykonávaní voľnej úvahy správnymi orgánmi a z

iných dokumentov“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžk 31/2019 zo dňa 5. mája 2020).

56. Jedným z princípov dobrej verejnej správy je požiadavka, aby boli v každom individuálnom správnom akte, ktorým sa ovplyvňujú práva jednotlivca, uvedené právne a faktické dôvody jeho prijatia (právo na odôvodnenie individuálneho správneho aktu) - čl. 17 ods. 2 Odporúčania CM/Rec (2007) 7 Výboru ministrov Rady Európy členským štátom o dobrej verejnej správe prijaté dňa 20. júna 2009. Kasačný súd sa preto zhoduje so správnym súdom v tom, že správny orgán musí jasne a výstižne vo svojom opatrení uviesť dôvody, ktoré ho viedli k nezaevidovaniu zmluvy o užívaní poľovného revíru. Teda musí ho odôvodniť tak, aby bolo dotknutým osobám zrejmé, prečo správny orgán postupoval tak, ako postupoval.

57. Kasačný súd uznáva, že sťažovateľovi možno vyčítať prílišnú strohosť vo formulovaní odôvodnenia napadnutého opatrenia. Na druhej strane však konštatuje, že z opatrenia žalovaného je zrejmý dôvod, pre ktorý nezaevidoval Zmluvu (bod 10 tohto rozsudku), a teda nepreukázanie splnomocnenia potrebnej časti vlastníkov na zvolanie zhromaždenia vlastníkov (do času jeho zvolania) pre pána R. U., a to z dôvodu neuznania zastúpenia pre 89 vlastníkov poľovných pozemkov. Takto formulovaný dôvod nezaevidovania Zmluvy náležite pochopili aj žalobcovia, keďže (ako vyplýva zo správnej žaloby) práve proti tomuto záveru broja a rovnako ho poňal aj správny súd, keď sa s prístupom sťažovateľa vecne vysporiadal. Kasačný súd preto nemôže konštatovať, že napadnuté opatrenie žalovaného bolo nepreskúmateľné, pokiaľ tak kasačnému súdu, správneho súdu ako aj žalobcom boli z opatrenia žalovaného zrejmé dôvody, pre ktoré sťažovateľ vydal predmetné opatrenie.

58. To, že vady jednotlivých sporných splnomocnení 89 vlastníkov poľovných pozemkov boli uvedené v osobitnom liste, na ktorý žalovaný odkázal a ktorý bol nesporne žalobcom doručený a známy, považuje kasačný súd za nedôslednosť sťažovateľa a formálny nedostatok. Zistený nedostatok s ohľadom na už uvedené skutočnosti, že (i) opatrenie žalovaného/sťažovateľa bolo formulované tak, že z neho všetci zainteresovaní aktéri (tak žalobcovia ako aj správny súd) pochopili podstatu výhrad sťažovateľa, (ii) dovysvetľujúce podanie sťažovateľa, na ktoré v opatrení odkazoval, bolo dotknutým osobám doručené a známe a (iii) že právna úprava explicitne nevymedzuje náležitosti a rozsah odôvodnenia opatrenia žalovaného podľa § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve, nemá sám o sebe vplyv na zákonnosť záverov sťažovateľa uvedených v jeho opatrení.

59. Kasačný súd dodáva, že reflektujúc zmysel a význam procesných pravidiel, procesné nedostatky v postupoch správneho orgánu môžu byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia len v prípade, ak mohli mať vplyv na jeho správnosť a zákonnosť. Rozhodnutie nemožno zrušiť len preto, aby sa zopakoval proces v záujme odstránenia jeho formálnych nedostatkov, pokiaľ by takýto postup nemohol privodiť vecne iné či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka konania (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sž 98-102/02 zo dňa 17. decembra 2002, publikované ako R 122/2003; sp. zn. 8 Sžh 1/2010 zo dňa 20. mája 2010, publikované ako R 103/2011 a iné).

60. S ohľadom na už uvedené preto kasačný súd dáva za pravdu sťažovateľovi a dospel k záveru, že ak správny súd konštatoval nepreskúmateľnosť opatrenia žalovaného v miere, ktorá odôvodňovala jeho zrušenie, tak vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. V ďalšom konaní sa preto bude správny súd zaoberať meritórnymi otázkami, ktoré kasačný súd vymedzil v 53 tohto rozsudku.

V.

Záver

61. Kasačný súd, poukazujúc na vyššie uvedené, konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľa/žalovaného bola dôvodná a napadnutý rozsudok správneho súdu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a správny súd sa tiež nedôvodne odklonil od ustálenej rozhodovacej činnosti kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP. Preto napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec vrátil Správneho súdu v Banskej Bystrici (právneho nástupcovi Krajského súdu v Trenčíne v oblasti správneho súdnictva - § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP.

62. V ďalšom konaní bude Správny súd v Banskej Bystrici postupovať tak, ako mu naznačil kasačný súd v bode 53 tohto rozsudku. Vyjadreným právnym názorom kasačného súdu je pritom správny súd viazaný (§ 469 SSP). V ďalšom konaní správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

63. Pre úplnosť kasačný súd uvádza, že nevyhovel návrhu sťažovateľa/žalovaného na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti podľa § 447 ods. 1 SSP. Urobil tak preto, že na jednej strane nezistil hrozbu závažnej ujmy spojenej s právnymi následkami napadnutého rozsudku, na druhej strane preto, lebo predmetným rozsudkom už rozhodol aj priamo o samotnej kasačnej sťažnosti (osobitné

rozhodovanie o odkladnom účinku či jeho priznanie by bolo v tomto kontexte neúčelné, keďže účinky napadnutého rozsudku zaniknú jeho zrušením).

64. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 463 v spojení s § 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.